

UDENRIGSMINISTERIET

Spørgsmål fra Europaudvalget
til udenrigsministeren
af 31. oktober 2016.
Spørgsmål nr. 27
ad KOM (2016) 0470.

Spørgsmål 27:

Ministeren bedes redegøre for de politiske og juridiske konsekvenser af det belgiske forbehold, der blev vedtaget i forbindelse med regeringsledernes underskrift af økonomi- og handelsaftalen mellem EU og Canada (CETA). I forlængelse heraf bedes ministeren kommentere på betydningen af alle forbeholdets delelementer.

Svar:

I forbindelse med Belgiens tilslutning til rådsbeslutningerne om CETA-aftalen udstedte Belgien en ensidig erklæring, som blandt andet vedrører et forbehold relateret til senere national ratifikation. Erklæringen er ikke en del af CETA-aftaleteksten.

Såfremt blot en af Belgiens seks føderale enheder skulle meddele den føderale regering, at enheden definitivt beslutter sig for ikke at ville ratificere CETA-aftalen, forpligter den belgiske regering sig således iflg. erklæringsteksten til – inden et år – at meddele EU, at Belgien ikke kan ratificere CETA. Dertil noterer man sig i erklæringen CETA-aftaletekstens art. 30.7, hvorved en aftalepart har ret til at opsige den midlertidige anvendelse.

Derudover bemærkes, at Belgien med erklæringen noterer sig, at den foreløbige anvendelse ikke omfatter ICS-tvistbilæggesystemet og samtidig tilkendegiver, at man agter at anmode EU-Domstolen om en udtalelse vedrørende ICS-tvistbilæggesystemets overensstemmelse med EU-retten.

Den ensidige belgiske erklæring ændrer ikke i sig selv ved betydningen eller indholdet af CETA-aftaleteksten eller proceduren frem mod endelig godkendelse af CETA-aftalen.